

هفت هنر

شورای فرهنگ عمومی، ایرادی را به اساننامه خانه سینما وارد نکرده است

■ ایلتنا شورای فرهنگ عمومی، ایرادی را به اساننامه خانه سینما وارد نکرده، بلکه بر اساس ایرادات وارده خانه سینما را منحل کرده است. اگر وزارت ارشاد پیشنهاد جدیدی در باره خانه سینما بدهد بررسی می‌کنیم. منصور واعظی، دبیر شورای فرهنگ عمومی کشور، پیرامون مساله تعطیل شدن خانه سینما در سال گذشته و نقض این شورا در این تعطیلی صحبت کرد و گفت: شورای فرهنگ عمومی، ایرادی را به اساننامه خانه سینما وارد نکرده، بلکه بر اساس ایرادات وارده خانه سینما را منحل کرده است. واعظی در پاسخ به این سوال که در صورت بازگشایی خانه سینما، شورای فرهنگ عمومی اقدامی را صورت خواهد داد یا خیر، اظهار داشت: این وظیفه‌ا از عهده شورای فرهنگ عمومی خارج بوده و مطلقاً در حوزه اختیارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.

توضیح

توضیح نشر افق درباره یک تصمیم

■ «شرفاق» در احترام به «شرفچشمه» تصمیم گرفت تا پایان دوران تعلیق یا اعلام تصمیم مدیران این نشر آثار نویسندگان این نشر را که برای انتشار اثر جدیدشان با نشر افق ابراز تمایل کرده‌اند بررسی و پذیرش نکنند. این تصمیم با اطلاع و استقبال دوستان ما در نشر چشمه و برای حمایت از حقوق معنوی این نشر گرفته شده است.

ادامه از صفحه ۷

مخاطب ایرانی

مایل به شنیدن ساز تنها نیست

اصولا هدف من از برنامه‌های پژوهشی این نیست که پژوهش و تحقیقی انجم دهم و پیرامون آن سخنرانی کنم و ساز بنوازم بلکه همان طور، که شما اشاره کردید، تمام هدف من شناخت هنر موسیقی ایران است و همه این برنامه‌ها تحت عنوان کلی «شناخت هنر موسیقی ایران» ارائه می‌شوند. امروزه در شرایطی هستیم که انواع موسیقی در اطراف ما به فراوانی یافت می‌شوند و ما به این شناخت نیاز داریم، به ویژه اینکه این نوع موسیقی یعنی موسیقی دستگاهی- ردیف خیلی در رسانه‌ها مطرح نیست و تیراژ بالایی هم در بازار ندارد. این باعث می‌شود که مخاطبان ما با موسیقی دستگاهی ردیف ناآشنا باشند و از آن دور شوند. باید حتما شناخت ایجاد شود و خصوصیات و ویژگی‌های این موسیقی برای مخاطب توضیح داده شود. ما ایجاد این شناخت مخاطب از تباط بهتر می‌رود. ما با موسیقی برقرار می‌کنند. با تجربه‌ای که من از این کار دارم دیده‌ام که وقتی کمی درخصوص موسیقی پیش از اجرای آن برای مخاطب صحبت می‌کنم و مثلا می‌گویم که چه چیزی را چرا است اجرا کنم و ریشه‌های این موسیقی در کجاست و چه خصوصیتی دارد، مخاطب ارتباط بهتری برقرار می‌کند. وقتی چنین می‌شود من هم به عنوان نوازنده تشویق می‌شوم که این ایجاد شناخت را تداوم دهم. درحالی که من به تنهایی دوست دارم فقط نوازندگی کنم. دوست ندارم درباره موسیقی صحبت کنم یا حتی پژوهش کنم. می‌دیدم که در این صورت مخاطب نمی‌تواند ارتباط خوبی با آنچه که من می‌نوازم برقرار کند. در سال‌هایی که در فرانسه بودم، استاد من تران ولکه هم درخصوص موسیقی وپننام همین کار را انجام می‌دادو پیش از اجرای موسیقی توضیحاتی دربراه آن ارائه می‌کرد. می‌دیدم وقتی این کار را می‌کرد، مخاطبان با علاقه تمام به اجرای او توجه می‌کردند. من هم دیدم این کار می‌تواند روش خوبی باشد.

ادامه از صفحه ۷

مهر جویی در قاب

یک مولف تاجر به‌گرا

مقطع تاثیر گذار بعدی در کارنامه داریوش مهرجویی به زمانی بازمی‌گردد که او پس از انقلاب در قابلی یکسر ناآشنا یعنی سازنده کمدی جناب «جانشین‌ها» ظاهر شد و توانست در سینمای راکد و بحران‌زده آن سال‌ها رکورد فروش را جابه‌جا کند. این موفقیت می‌توانست هر کارگردان متوسطی را وسوسه کند که با تکرار همان فرمول برعین بازار سوار شود و به موفقیت مالی تضمین‌شده‌ای چشم بدوزد اما برای مهرجویی اتفاق به گونه‌ای دیگر افتاد. این کارگردان با گذشتن از مرز قبلی در ژانر کودک که نام «شیرک» که برایش موفقیت انتقادی به دنبال داشت تنها چهار سال بعد به شاهکارش چون «هامون» در ژانر درام اجتماعی رسید و با واژگون کردن تمامی محاسبات ساده‌الگانه سینما نشان داد قبلی ما بدغدغه‌های روشنفکری نیز قادر است تماشاگران را به سینما بکشاند و در صدر فروش سالانه سینمای ایران جا خوش کند. مهرجویی در فیلم «زانجی‌پوش» یک‌بار دیگر تماشاجی پیگیر سینمای خود را غافلگیر کرده است. برای کسانی که از مهرجویی تصور فیلسوفی اگزیستانسیالیست را در سر دارند مشکل است که با تصویر این کارگردان در قامت یک نصیحت‌گوی منافع‌ارزش‌های قراردادی کنار بیایند. این فیلم نمونه بسیار خوبی از یک اثر پروپاگانداست و کارگردان هیچ تلاشی نمی‌کند که این ویژگی فیلمش را از چشم بیننده پنهان کند. با این همه بنا بر آنچه تجربه نشان داده است، می‌توان انتظار داشت «زانجی‌پوش» در حد تجربه‌ای در ژانر فیلم پروپاگاندا در کارنامه مهرجویی باقی بماند و با وجود جریان‌ساز بودن، کارگردانش را به تکرار خود وسوسه نکند. همین ویژگی ایستادنودن و تجربه‌گرایی از مهرجویی کارگردانی می‌سازد که باوجود چهار دهه حضور در سینمای ایران هنوز خلاق و زاینده‌است و موفق می‌شود کماکان برای تماشاگران غیرقابل پیش‌بینی باقی بماند.

سروش صحت

بازیگر و نویسنده

برای خرید کتاب از نمایشگاه کتاب پیشنهادهای پیچیده‌ای ندارم. مثلا می‌گویم کارهای احمد محمود و اسماعیل فصیح را فراموش نکنید چون به نظر من مهم‌ترین ویژگی در ادبیات و داستان قصه‌گویی است که در حال فراموش شدن است. داستان باید شاخصه قصه‌گویی را داشته باشد و این اصل از یاد نرود که خواننده چقدر از قصه‌گویی نویسنده لذت می‌برد. پیشنهادم از کتاب‌های

شرق بخشی از خیرهای کتاب این روزها به خیابان خرمشهر محل برگزاری نمایشگاه کتاب برمی‌گردد. اسامال هم نمایشگاه همراه است با بالا رفتن قیمت کتاب تا ممانعت از حضور برخی ناشران. از تهیه‌هایی که سبب می‌شود نفس کشیدن ناشران و مراجعان مشکل‌دار شود تا باران بهاری که هر سال می‌بارد و غرفه‌های زیر چادر را خیس می‌کند. اسامال هم وقتی باران بارید باز هم چادرهای بخش کودک و نوجوان و کتاب‌های‌شان خیس شد. جالب اینکه هیچ وقت در برنامه‌ریزی‌ها به آن توجهی نمی‌شود. پارانی که حتی مترو تهران را نیز به تعطیلی کشاند این بار هم باران نه چندان سزرده باعث تعطیلی چندساعته سالن کودک و نوجوان شد. این نکته را برزو سریزدی مسوول غرفه کودک و نوجوان نیز تایید کرد و در گفت‌وگو با مهر گفت: «در بازینی‌هایی که توسط مسوولان کارگروه کودک و نوجوان صورت گرفت، متوجه ریزش آب در چهار نقطه از سالن‌های بخش کودک و نوجوان شدیم.» هرچند که به نظر می‌رسید با توجه به تعطیلی چند ساعته این سالن میزان آب گرفتگی باید بیشتر از چهار نقطه باشد. از سوی دیگر کتاب‌های کودک و نوجوان به دلیل حجم کتاب بیشتر می‌توانند از آب گرفتگی خسارت ببینند. به گفته مدیر غرفه کودک و نوجوان: «مدیران سالن‌ها تا پاسی از شب در محل حضور داشتند و نسبت به جابه‌جا کردن کتاب‌ها برای جلوگیری از خیس شدن آنان اقدام کردند. خوشبختانه تاکنون ادعای کتبی از جانب مسوولان غرفه‌ها مبنی بر وارد شدن خسارت ناشی از بارندگی به کتاب‌ها و دیگر تجهیزات موجود در غرفه‌هایشان به ما نرسیده است.»البته این خسارت به نظر می‌رسد محدود به غرفه کودک نباشد و غرفه فروش ریالی خارجی و بخش ناشران عرب هم که ریزر چادرهای بزرگ هستند از چنین مشکلی روبرو شدند.

دلاز، بیور، رمال

قیمت کتب یکسی از دغدغه‌های این روزهای کتابخوان‌هاست. بالا رفتن عجیب و غریب قیمت دلاز و سایر ارزهای خارجی در ماه‌های گذشته تاثیر زیادی بر صنعت نشر کشور داشت که جدا از بالا رفتن قیمت کاغذ تا دوبرابر و بیشتر تاثیر مستقیمی در این نمایشگاه به‌ویژه بر کتاب‌های مرجع داشت؛ کتاب‌هایی که منابع مورد نیاز دانش‌جویان قیمت کتب یکسی از دغدغه‌های این روزهای کتابخوان‌هاست. بالا رفتن عجیب و غریب قیمت دلاز و سایر ارزهای خارجی در ماه‌های گذشته تاثیر زیادی بر صنعت نشر کشور داشت که جدا از بالا رفتن قیمت کاغذ تا دوبرابر و بیشتر تاثیر مستقیمی در این نمایشگاه به‌ویژه بر کتاب‌های مرجع داشت؛ کتاب‌هایی که منابع مورد نیاز دانش‌جویان

بام تهران در کافه تریا

ایستنا: سیامک صفری قصد دارد، نمایش «بام تهران» نوشته «سجاد افشاریان» را در قالب نمایشی محیطی اجرا کند. این هنرمند تئاتر که پیش از این کارگاهی آموزشی در حوزه بازیگری تئاتر برگزار کرده بود، گفته است: ««هایش «بام تهران» حاصل کارگاه آموزشی بازیگری است که چندی پیش در تئاتر شهر برگزار کردم.»

شرق: نهمین «جشن بازیگر» شانگاه دیشب با پیام محمود دولت‌آبادی، نویسنده نام‌شناسی این روزها و بازیگر سال‌های دور تئاتر، و معرفی برترین‌های تئاتر کشور در سال ۹۰ به کار خود پایان داد. دولت‌آبادی در این پیام که با عنوان «تئاتر ایران، تئاتر همیشه جوان» منتشر شد، گفته بود: «می‌توان با هم از همان کلیات سخن گفت و کار را آسان کرد. مدخل صلح و بشر و نگاهش زشتی و آرزومندی نیکی‌ها اما من در وضعیت واقعی این زمان تئاتر مملکت حرف می‌زنم و نخستین اصل، آنکه هنر تئاتر پیش از هر معیار یک «پرئیسیت» است و این پرئیسیت البته نگهدارندگانی دارد یا باید داشته باشد. نگهدارندگان تئاتر نه فقط هنرمندان که همگی کاروزران هنر تئاتر هستند که لابد باید معیار پذیرفته‌شده‌ای را پاس بدارند. گفتن ندارد که تئاتر در میان هنرها، «شوری»ترین است، زنده‌ترین و بی‌غش‌ترین هنر. اما چه اتفاقی رخ داده است و رخ می‌دهد که این مشرق‌ترین هنر در کشور ما غایبا غایب از نظرها است؟ پس دستوها نفس می‌کشد؟«دولت‌آبادی با طرح این سوال که پیش از آن باید پرسید چه می‌شود که تئاتر در کشور ما کم‌تر فرصت بالغ‌شدن یافته و می‌یابد، نیز آورده است: «شرح مصیبت را البته باید در تاریخچه تئاتر ایران جست‌وجو کرد که پایان آندود اسفبار همه گروه‌های نمایشی از آغاز دوران جدید تا امروز، آن را می‌توانند بازگویند؛ یعنی گسستگی هر گروه و پیمان‌های انگیز زنگی هنرمندانش در میدان نظرتنگی مسوولان وقت و سطحی‌زدگی بی‌اعتنایی و ناتوانی جمعی توده‌ها در چنین شرایطی بود که حتی هنرمندان فراریی چون زنده‌یادها «کمیزان» و «ارحام صدر» هم

ادب‌و هنر

کتاب‌های قصه‌گو

به شدت تاثیر گذار بوده و از رنج بشری حرف می‌زند. از میان کتاب‌های داستایوفسکی از نظر من البته، برادران کارمازوف و جنایت و جنابت و مکافات و بهترین‌ها هستند. اما در ادبیات جهان داستایوفسکی پیشنهاد اول من است چون هم یک نویسنده قصه‌گو است و هم به نظرم با عمیق‌ترین احساسات بشری سرو کار دارد. نوشته‌های داستایوفسکی چندلاهی است و بعد از صدسال

■

روزهای خیس نمایشگاه آغاز شد

است. حتی یارانه دولتی نیز نتوانسته است قیمت کتاب‌های غیرفارسی را پایین بیاورد. در حال حاضر در نمایشگاه کتاب، قیمت یک کتاب مرجع رشته پزشکی به زبان انگلیسی بین ۱۵۰ تا ۵۰۰هزار تومان است. البته در مورد کتاب‌های مرجع اصلی رشته پزشکی که مورد نیاز دانشجویان این رشته است، گاهی قیمت کتاب تا یک میلیون تومان نیز رسیده است. فرهنگ‌های تخصصی زبان اصلی نیز در این نمایشگاه بالای ۲۰۰هزار تومان هستند. در مورد کتاب‌های مرجع عربی نیز این موضوع صدق می‌کند و کتاب‌های مورد نیاز دانشجویان فلسفه و فقه و اصول با قیمت‌های بسیار بالایی عرضه می‌شوند.

جمع‌آوری کتاب‌ها

جمع‌آوری کتاب‌ها و پلمپ کردن موقت برخی غرفه‌ها یکی از مواردی است که سه ساله رخ می‌دهد. در این نمایشگاه هم چندین ناشر کودک و نوجوان با غرفه‌های پلمپ شده روبرو شدند. هرچند که مسوول سالن کودک و نوجوان اعلام

چار چوب آن نمی‌زند. نگاه بدون قضاوت ارزست همینگوی و روایت گزارش گونه و قصه‌گویی او برای همه لذت‌بخش و آموزنده است. چه کسی است که از میان کتاب‌های همینگوی وداع با اسلحه، خورشید همچنان می‌دمد و همچنین داستان‌های کوتاهش را دوست نداشته باشد. در نویسنده‌های جدیدتر هم پیشنهاد می‌کنم که حتما کتاب‌های بوکوفسکی را بخوانید. دو کتاب از این نویسنده با ترجمه خوب پیمان خاکسار به نام‌های عامه‌پسند و هالیوود منتشر شده که تاثیر گذار و لذت‌بخش است. قصه‌گویی سرخوشانه و شوخ و شنگ و در عین حال تاثیر گذار از خصیصه‌های اصلی این دو کتاب است.

■

می‌شود. همچنین محمد الپهاری- مدیر کمیته نظارت و ارزشیابی بیست‌وپنجمین نمایشگاه کتاب تهران- درباره جمع‌آوری کتاب‌ها از بخش خارجی نمایشگاه کتاب گفت: چنانچه کتاب‌هایی باشد که تمامیت ارضی کشور ما را به رسمیت نشناسد یا مباحث قوم‌گرایانه و نژادپرستانه را طرح کرده باشد و از واژه‌های معمول در حوزه حقوق بین‌الملل استفاده کرده باشد یا به فرقه‌گرایی و تفرقه‌افکنی بینجامد و وحدت مسلمانان را خدشه‌دار کند و نگاه تقریبی نداشته باشد، نمایشگاه نسبت به عرضه آنها بر خود خواهد کرد و کارشناسان ما در بخش خارجی این دسته از کتاب‌ها را شناسایی کرده‌اند و به ناشران تذکر داده‌اند که این کتاب‌ها عرضه نشوند.

کتاب‌های «شرفچشمه» در سالن یاس

هرچند که نشر شرفچشمه از حضور در نمایشگاه کتاب تهران محروم است اما کتاب‌های این نشر در سالن یاس که دربردارنده کارنامه نشر سال ۹۰ است، حضور دارند. البته کتاب‌های این سالن فروشی نیست.

تازه‌های نشر: «یکی بود یکی نبود»

قصه‌هایی از «ابوتراب خسروی» و «فریبا وفی»

بازروایی کتاب‌های «فرج بعد از شدت»، «دیوان پروین اعتصامی» و «سَمک عیار» به قلم ابوتراب خسروی، فریبا وفی و مهدی مرعشی از مجموعه «یکی بود یکی نبود» همراه با تصویرگری از انتشارات کتاب پارسه منتشر شد. مجموعه «یکی بود یکی نبود» با در نظر گرفتن مخاطبان نوجوان، جوان و بزرگسال تالیف شده است. این مجموعه به یازدهمسی و بازروایی ادبیات کهن ایران اختصاص دارد و نویسندگان این مجموعه از جمع‌آوری کتاب‌های ضدشیعی و معارض با تمامیت ارضی کشور از بخش کتاب‌های خارجی نمایشگاه کتاب تهران خبر داد و گفت: کتاب‌هایی که اسامال از نمایشگاه جمع‌آوری شده، نسبت به سال گذشته کمتر است و این کتاب‌ها براساس آیین‌نامه کمیته نظارت و ارزشیابی جمع‌آوری شده است که به سه دسته تقسیم می‌شود:

۱- کتاب‌هایی که به مذهب تشیع تعرض کردند
۲- کتاب‌هایی که نقض‌های جملی از کشورمان منتشر کردند
۳- کتاب‌هایی که مبلغ دیکتاتورهای بودند که کشورها و مردمشان آنها را خلع کرده‌اند اما همچنان از آنها تمجید

انتقاد علی مطهری از ترجمه بد آثار پدرش

مهر: «علی مطهری» در مراسم گرامیداشت پدرش در نمایشگاه با انتقاد از ترجمه‌های بد در مورد کارهای ایشان گفت: «در زمینه ترجمه کارهای استاد مطهری فعالیت‌های پرکننده‌ای صورت گرفته است و هر نهادی هرجا احساس نیاز کرده این آثار را ترجمه کرده است که برخی ضعیف و برخی نیز قابل قبول هستند.»

سایه تاریک «قیم تروتون»

شرق: در همکاری تازنای از تیم تروتون و جانی دب سایه‌های تاریک بر پرده نقره‌ای سینمای جهان می‌افتد. این کمدی دلپرواز بار دیگر نمایشگر همکاری موفق جانی دب روحی را از قرن‌ها پیش به زندگی مدرن می‌آورد و تاقضی‌های زیادی برای این شخصیت به وجود می‌آید. این فیلم قرار است از فردا کران جهانی خود را آغاز کند.

جیرانی: بازوی امنیتی نظام نیستم

شرق: برنامه هفت به چند مساله سینما پرداخت از جمله یکی از بحث‌ها به صدور بیانیه صنف واحد تهیه‌کنندگان در پاسخ به حوزه هنری اختصاص داشت؛ بیانیه‌ای که فریدون جیرانی ادبیات آن را غیرقابل دفاع خواند و سعید سهیلی آن را حاصل نبود فضای گفت‌وگو در سینما دانست. «حبیب‌الله کاسه‌ساز» عضو شورای مرکزی جامعه صنفی تهیه‌کنندگان درباره واکنش‌هایی که بیانیه اتحادیه تهیه‌کنندگان به دنبال داشته و است، گفت: فکر نمی‌کردیم که این سخن‌گویی که در ابتدا به اینقدر واکنش برانگیزد. این بیانیه بیشتر نوعی درد دل بود در مقابل حرکت‌های فراقانونی انجام‌شده و برخی بی‌قانونی‌ها در لحنی بیانیه خود را منتشر کنید که ما نتوانیم از آن دفاع کنیم. ما باین ادبیات صنف تهیه‌کنندگان نمی‌تواند جایگاه خود را تثبیت کند. «سعید سهیلی» هم که فیلم گشت ارشاد او از پرده‌های سینما پایین آمده است، گفت: «هن همه مردم جهان به جز صدام را دوست دارم اما بحث من این است که ما حتی بعد از قطعنامه با صدام هم به گفت‌وگو نستیم، پس چرا نباید در کشور خودمان را هم گفت‌وگو کنیم؟ چرا من نباید فرصت دیدن آثار خاموشی‌ها را که فیلم مرا از سینماهای حوزه هنری پایین کشیدند، پیدا کنم؟ چرا نباید آقای قالیباف یا کوشکی را ملاقات و با آنها گفت‌وگو کنم؟ ما همه برادر، مسلمان و ایرانی هستیم

جعفرخان از فرنگ برگشته»، هفدهم اردیبهشت ساعت ۱۶:۳۰ در سالن سینماک موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درمی‌آید. این اثر به کارگردانی علی حاتمی محصول سال ۱۳۶۶ است و به مدت ۸۸ دقیقه درباره جعفرخان است که بعد از تحصیل در اروپا به ایران بازمی‌گردد ولی کاملا تغییر کرده است و خانواده او که سنتی هستند رفتار او را بر نمی‌تابند. این فیلم براساس نمایشنامه «حسن مقدم» که در سال ۱۳۰۰ روی صحنه رفته، ساخته شده است.

■

در پنجاهوششمین مراسم اعطای جوایز فیلم «دیوید دوتالو»، در شهر فیلم «جدایی نادر از سیمین» موفق به کسب یک جایزه بین‌المللی دیگر شد. «جدایی نادر از سیمین» درحالی به عنوان بهترین فیلم خارجی جوایز «دیوید دوتالو»، معرفی شد که کارگردانان سرشناسی چون «مارتین اسکورسیزی» (هوگو)، «ترنس مالیک» (درخت زندگی) و «جرج کلونی» (عید مارس) از دیگر نامزدهای جایزه این بخش بودند.

■

ادامه‌از صفحه اول

نمایشگاه بین‌المللی کتاب سیطره کمیت

بنابر این غرض این نوشتار، نفی اهمیت آمار و نهادهایی که به نحو مستمر بر حسب الگوهای سنجیده به‌دسته‌بندی اطلاعات می‌پردازند، نیست. همه تاکید بر آن است که وقتی واقعیت‌های حوزه فرهنگی به آمار تخفیف پیدا می‌کند حوادث در قلمرو واقعیت به گونه‌ای دیگر رقم می‌خورند که پدیدایی این دوگانگی از اسبیب و کوتاهی خبری می‌دهد. به اسم ضروری بودن آمار برای سیاست‌گذاری نباید از سیاستی که با ابزار آمار واقعیت را کزده‌سی می‌کند به آسانی گذشت. این توجیه‌گرایی آماری و برساختن مجازی واقعیت با آمار ریشه در بی‌تفاوتی گروهی از مدیران فرهنگی نسبت به سرنوشت واقعی افراد و نهادهای فرهنگی دارد. ماشین آمار به آنان کمک می‌کند تا از واقعیت فاصله و ارتفاع بگیرند و در پهنمای مرتفع جا خوش کنند و از آن پهنه به زمین کوچک فرهنگ و نشر می‌نگرند که نهاده‌ها و افراد دیگر از منظر آنان نقطه‌هایی خرد بیش نیستند. وقتی نهاده‌ها و افراد به نقطه‌ها و دره‌هایی بدل شوند فاقد تاثیر و اهمیت خواهند بود. نقطه و دره‌ها در جغرافیای فرهنگ نقشی ایفا نمی‌کنند و تاثیری از خود برجای نمی‌گذارند. اگر هزار چندی، چندثایی از این نقطه‌ها از جغرافیای فرهنگ حذف شوند ملالی نخواهد بود شاید از نگاه برخی مدیران، خلوت شدن فضای فرهنگ راه را برای تصمیم‌های درست مهیاتر کند. اگر هم با کمبود کمیت نقاط و ذرات مواجه شدند جایگزین کردن آن با نقاط و ذرات دیگر آسان‌ترین کار است.

چنین برداشتی که توجیه‌های آماری بر غلظت آن می‌افزاید هرچه بیشتر، خود را از واقعیت زیست فرهنگی محروم می‌کنند. مدیران فرهنگی در فضای انثیری و مجازی برساخته آمار، دست خود را برای انبوهی از تصمیم‌گیری‌ها بیش از پیش باز می‌بینند. هر ناشری تجرب‌های هر روزین دارد از رفت و آمدهای بی‌پایان وقت‌گیر و عموما بی‌حاصل به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. اگر مدیر فرهنگی حضور فیزیکی در محل کار خود داشته باشد عموما در جلسه است. تعدد جلسات این سوال را پیش می‌آورد که مدیران در این جلسات گوناگون وقت‌گیر و دائمی چه وقت فرصت اندیشیدن درباره عرصه فرهنگ را پیدا می‌کنند. فرض بر آنکه با عقول منفصل و کارشناسانی خیره ماجرای عرصه فرهنگ را دنبال می‌کنند؛ اما باز این سوال پیش می‌آید چه زمانی برای آنان می‌ماند تا درباره سخنان کارشناسان به منظور تصمیم‌گیری بازندیشی کنند. حتی اگر جلسات را با جلسات مشاعره یکسان بگیریم نیز به فرصتی برای به خاطر سپردن ابیات است تا با دیگران مبادله کنند. ظاهرا کمیت جلسات چنین مجالی فراهم نمی‌آورد. به‌عنقر می‌آید فضای مجازی فرهنگ چندان نیازی به بازندیشی و تامل ندارد. هر چه رخ دهد با آمار و کمیتی برساخته از فضای مجازی می‌توان آن را کنارک و جبران کرد. سرنوشت نهاده‌ها و افراد نیز به علت بی‌تائیری و بی‌وزنی اساسا از اهمیت چندثایی برخوردار نیست. وقتی مسوولان فرهنگی می‌گویند فقط یک

ناشر از حضور در نمایشگاه کتاب حذف شده است پیش‌فرض آماری آنان حکم می‌کند که چه دستاورد باشکوهی. در هر کجای عالم اگر نمایشگاهی با چنین کمیت و ابعادی برپا می‌شد حتما آمار ناشران حذف‌شده به مراتب بیش از این می‌بود. با حذف یک ناشر ما به آمار بسیار خارق‌العاده و تکرارنشندی در تاریخ برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب دست یافته‌ایم. ذهن آمارگرا فارغ از اینکه در عالم واقع چه می‌گذرد از کمیت به وجد می‌آید و آن را نشانه توفیق محسوب می‌کند. پاسخ به او این نیست که خیر، ده‌ها ناشر از عرصه نمایشگاه که هیچ از عرصه تولید کتاب به حاشیه و عزت رانده شده‌اند بلکه سوال از مسوولان فرهنگی این است که چرا نسبت به همان یک ناشر و حل مشکلات او اقدامی به عمل نمی‌آورند. چرا نهاده‌ها را محصول سرمایه‌های فرهنگی برآمده از جان کندن و صرف نیروی جوانی و هنرنه‌های فراوان معنوی ذهنی و مادی در سطح ملی نمی‌بینند.

نهاده‌ها حتی یکی از آنها بسیار مهم است. هر نهادی نفسی زنده است که کشتن یکی معادل نفوس بیشمار است. مدیران فرهنگی افتاده در چنینه معاطله‌های آماری بر خود می‌فراموشاند که نهاده‌های فرهنگی برآمده از اندیشه ذوق و گرایش‌های گروه‌های متکثری هستند که هر نهاد با نمایندگی از آنها در طول حیات فعالیت خود عمق منطقی روندهای فرهنگی را به نمایش می‌گذارد. هیچ مدیر دولتی بدون نهادهای فرهنگی و کوشندگی کنشگران فرهنگی نمی‌تواند از جغرافیای متنوع و متکثر فرهنگ باخبر باشد. هیچ آماری جای فعالیت نهاده‌ها و افراد را در سرنزیم واقعی فرهنگ نمی‌گیرد. با حذف هر نهاد فرهنگی عمق منطقی به عمق جهل ندانم‌گری استحاله می‌شود. در فضای ندانم‌گری برخی، گفت‌وگو به نزاع و نزاحم و حتی جنگ مولکولی در سطح جامعه سوق می‌یابد؛ آن هم در جامعه‌ای که برای حل مشکلات به آرامش و حزم و دودنگری نیازی وافر دارد. زیست‌بوم فرهنگ با گونه‌گونی‌اش از طریق نهاده‌ها و فاعلان فرهنگی، محیط اجتماعی را با وجود اختلاف سلیقه‌ها و دیدگاه‌ها برای سلم و صلح و گفت‌وگو و گرفتن تصمیم‌های سنجیده و مناسب فرهنگی مهیا می‌کند. حذف هر نهاد، راه بر این طریقت بستن است.